

Sínode per l'Esperança

Romà Casanova, bisbe de Vic

La nostra Església de Vic està immersa en el Sínode Diocesà, un procés de recerca de la voluntat de Déu a la llum de l'Esperit Sant. No hi pot haver camí sinodal sense la guia de l'Esperit. Aquesta recerca del voler del Senyor no està reclosa en uns quants, sinó oberta a tots els membres de l'Església, en la diversitat de dons i carismes, de ministeris i serveis. Així ho han entès els membres dels cent cinquanta grups sinodals d'arreu del bisbat. Recordem que el camí sinodal s'ha de fer en l'escolta mútua, en el diàleg, en la pregària, en la reflexió i, sobretot, en el discerniment de la voluntat de Déu a la llum de l'Esperit Sant. El Sínode Diocesà inclou per essència caminar junts. Ningú no pot excloure cap persona; i, al mateix temps, ningú no es pot excloure d'aquest camí. El Sínode Diocesà convoca tothom. Sempre és hora d'entrar de tot cor en el camí sinodal.

El nostre Sínode Diocesà continua viu i té la vocació de continuar caminant

Certament que les circumstàncies que estem vivint, amb els dies intensos de confinament, han significat una aturada en el camí. Molt pocs han pogut continuar caminant. Moltíssims han fet via personalment, amb la pregària i la reflexió. I és que el nostre Sínode Diocesà continua viu i té la vocació de continuar caminant. Donat que el ritme d'un sínode no és —per utilitzar un símbol— el d'un motor de gasolina, sinó el d'un motor dièsel, és a dir, que els processos són lents però avançant amb seguretat, el Sínode Diocesà tornarà a engegar els ritmes habituals, si les circumstàncies ho permeten i amb les mesures convenients per a la seguretat de tots, seguint els temaris programats, a partir d'aquest mes de setembre. Tots els membres dels grups, per mitjà dels seus coordi-

nadors i dels rectors de les parròquies, rebran les indicacions oportunes per a aquesta tornada al ritme habitual.

No oblidem que el títol o lema del nostre sínode duu la paraula «esperança». En aquests moments d'incertesa en molts aspectes, hem de ser capaços de posar al davant de tot l'esperança. Que mai la por no ens apagui l'esperança. La nostra societat, les nostres mateixes comunitats necessiten l'esperança per a mirar el futur sense por. L'Evangeli que porta en el seu cor la nostra Església és l'Evangeli de l'esperança: la certesa d'un Amor que ha vençut la tenebra, el pecat i la mateixa mort. El Sínode per l'Esperança és un camí obert que ens fa fressar els viaransys de la comunió i de la llum de l'Esperit vers la missió: ser portadors d'esperança.

